

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **V30, s. r. o.**, se sídlem Vnější 920/30, Praha 4, zastoupené Mgr. Janem Bičíštěm, advokátem se sídlem Rasochy 67, Uhlířská Lhota, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, ve věci podání žalobkyně ze dne 4. 7. 2019, označeného jako žaloba proti nezákonnému rozhodnutí správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2019, čj. 3 A 116/2019-46, o návrhu na vydání předběžného opatření

t a k t o :

Návrh žalobkyně na vydání předběžného opatření, jímž by se žalovanému uložila povinnost jednoznačně a srozumitelně oznámit, který jeho úkon, učiněný na základě dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova České republiky uzavřené dne 11. 7. 2017 se Státním zemědělským a intervenčním fondem, je rozhodnutím, a doplnit toto rozhodnutí o všechny nezbytné náležitosti včetně poučení o opravných prostředcích a lhůtách k jejich uplatnění, **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se u městského soudu domáhala zrušení vyrozumění o neudělení výjimky v rámci programu rozvoje venkova, na základě které by byla žalobkyni poskytnuta dotace. Městský soud však její žalobu proti tomuto aktu odmítl, protože úkon, kterým žalovaný neudělil žalobkyni výjimku, nebyl správním rozhodnutím podle § 65 soudního řádu správního. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně („stěžovatelka“) kasační stížnost, s níž spojila návrh na vydání předběžného opatření.

[2] Stěžovatelka se domnívá, že žalovaný v její věci porušuje své procesní povinnosti natolik intenzivně, že zasahuje do jejích ústavou chráněných práv. Tento stav je podle stěžovatelky zřejmý téměř z každého úkonu žalovaného. Proto navrhla, aby NSS vydal předběžné opatření, jímž by přikázal žalovanému jednoznačně a srozumitelně stěžovatelce sdělit, který z jeho úkonů vůči ní je rozhodnutím, a doplnit jej o všechny nezbytné náležitosti včetně poučení o opravných prostředcích.

[3] Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. *byl-li podán návrh na zabavení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro brozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet.*

[4] Z tohoto ustanovení vyplývá, že smyslem a účelem institutu předběžného opatření je zatímní úprava poměrů účastníků, a to ve výjimečných případech. Výjimečnost případů spočívá v tom, že v důsledku postupu správních orgánů hrozí účastníku při zachování dosavadního stavu věcí vážná újma.

[5] K otázce vážné újmy se NSS ve své rozhodovací činnosti již vyjádřil například v usnesení ze dne 24. 5. 2006, čj. Na 112/2006-37, v němž uvedl, že „*vážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), (...) který představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených*“.

[6] Stěžovatelka ve svém návrhu nenamítá žádnou konkrétní újmu, která by jí hrozila. Rovněž neříká, jak přesně bylo do jejích práv zasaženo, ani nevysvětluje, proč je podle ní situace natolik naléhavá, že je zapotřebí upravit zatímní poměry účastníků předběžným opatřením. Stěžovatelka pouze odkazuje na situaci, kterou popisuje v samotné kasační stížnosti. Z té plyne, že mezi stěžovatelkou a žalovaným panuje spor o povahu vyrozumění o neudělení výjimky a dalších úkonů, které žalovaný učinil vůči stěžovatelce. Neplyne z ní však, že je zapotřebí neprodleně upravit poměry mezi účastníky, aby do vydání rozhodnutí ve věci samé nebyla zásadně narušována stěžovatelčina práva. Podmínky pro vydání předběžného opatření tedy nejsou splněny.

[7] Nadto je třeba říci, že předběžné opatření, kterého se stěžovatelka domáhá, předjímá rozhodnutí ve věci samé. Pokud by NSS vydal předběžné opatření, které by žalovanému ukládalo povinnost upravit a doplnit své „*rozhodnutí*“, pak by více než naznačoval, že vyrozumění o neudělení výjimky či jiný úkon žalovaného má povahu správního rozhodnutí. Posouzení povahy úkonů žalovaného je však předmětem rozhodování ve věci samé, které v této fázi řízení nelze předjímat.

[8] NSS tedy neshledal důvody pro vydání předběžného opatření a stěžovatelčin návrh zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu